

दाडूरक

दाडूरक f. ँरिका = prec.
 दाभि, f. ई made of Darbha grass.
 दार्ध, f. ई wooden.
 दार्वाघाटे m. woodpecker.
 दार्ध, f. ई relating to the new moon; m. the new moon sacrifice.
 दार्धिक f. ई & दार्ध a. = prec. adj.
 दाल v. रञ्जुदाल; f. दाला & दालिका colocyath.
 दालिम m. = दालिम m.
 दालभ m. a patron. name.
 दाव m. conflagration, esp. of a forest; m. n. forest.
 दावदहन m. = prec. m.
 दावन् a. giving (—e).
 दावने (dat. inf.) to give.
 दावामि & दावान्त m. the fire of a forest conflagration.
 दाम्, दाम्ति, दाम्ति, & दाम्ति make offering, sacrifice, grant, bestow, dedicate, serve a god (dat.) with (instr.), be pious or religious. C. दाम्ति offer. — Cf. दाम्ति.
 दाम् f. worship, m. (nom. दास) worshipper.
 दाम् m. fisherman, ferryman, mariner.
 दाम्ति, f. ई tenfold.
 दाम्ति a. belonging to or descending from Daçaratha.
 दाम्ति m. descendant of Daçaratha, patron. of Rāma & Lakṣmaṇa, du. R. & L.
 दाम्ति n. the fight with the ten kings.
 दाम्ति m. king of the Daçarhas (f. ई), E. of Kṛṣṇa.
 दाम्ति a. = दाम्ति.
 दाम्ति a. worshipping the gods, pious.
 दाम्ति m. fisherman, pl. N. of a people.
 दाम्ति a. worshipping the gods, sacrificing; merciful, gracious, granting, bestowing; m. a pious servant of a god.
 दास, दासति w. अभि bear ill-will towards, try to harm, persecute.
 दाम्ति m. foe, esp. an evil demon or an infidel (opp. आर्य); servant, slave, f. दासी.
 दास्ता: पुत्र: or पुत्री son or daughter of a slave (abusive words).

दाम्ति, f. ई inimical, demoniacal; m. foe, infidel, demon (f. दासी).
 दासजन m. slave, servant (also coll.).
 दासजीवन a. living like a slave.
 दासता f., ँस्व n. slavery, servitude.
 दासदासी f. the female slave of a slave.
 दासभाव m. condition of a slave, slavery.
 दासवत् adv. like a slave.
 दासीत्व n. the state of a female slave.
 दासीभाव m. the same.
 दासिरक m. young camel (f. ई); pl. N. of a people.
 दासु n. slavery, servitude, dependence.
 दासन् a. giving, liberal, munificent.
 दाह m. burning (tr. & intr.), combustion, burning-place; heat, glow, fire.
 दाहक, f. ँहिका burning, setting on fire.
 दाहजर m. inflammatory fever.
 दाहन n. causing to burn or be burnt, combustion.
 दाहात्मक a. easily burning, inflammable.
 दाहिन a. burning (tr. & intr.).
 दाहक a. burning; m. conflagration.
 दाह्य a. to be or being burnt.
 दिक् (—e) = द्दिक्.
 दिक्किरिन् m. elephant of a region (myth.).
 दिक्कजर m. the same.
 दिक्चक्र & दिक्चक्रयात्रा n. circuit of the quarters of the compass, horizon.
 दिक्चक्र m. a word denoting a direction (g.).
 दिक्पति m. the regent or guardian of a quarter of the world (myth.).
 दिक्पत्र m. = दिक्चक्र.
 दिक्पात्र & दिग्धिप m. = दिक्पति.
 दिग्न्त m. end of the horizon, remotest distance.
 दिग्न्तर n. another region, a foreign country.
 दिग्न्तर a. unclad, naked (lit. sky-clothed), abstr. ँस्व n.; m. a naked mendicant.
 दिग्नीश & दिग्नीश्वर m. = दिक्पति.
 दिग्गज m. = दिक्किरिन्.
 दिग्गज m. the conquest of the world.
 दिग्दाह m. uncommon redness (lit. burning) of the horizon.
 दिग्देवता f. the deity of a region.